

SOSŠKI TEDNIK

Celoletna naročnina	280 Lir
Polletna	140 "
Posamezna številka	6 "
Za Jugoslavijo	2 Din

Gorica, sobota 15. februarja 1947

Ne odrekamo se svobodi!

Tedaj, ko so jugoslovanski narodi enotno in odločno zagrabili za orožje in se junaško uprli fašističnemu okupatorju, niso tega storili iz nagonke želje po obrambi lastnih življenj. Vse ljudski upor, ki je vzplamtel širom jugoslovanskih pokrajin, je predstavljal od vsega početka zavestno borbo proti fašizmu in proti vsaki obliki zatiranja. Borba proti fašizmu — proti, do skrajnosti priganemu imperializmu, proti pohlepu po tujih ozemljih, proti nasilju nad človeškimi pravicami lastnega in tujih narodov je pomenila borbo za mir, za neodvisnost in samoodločbo narodov, za demokratične pravice vsakemu poštenemu človeku. To ni bil program samo jugoslovanskih narodov. Pod istimi parolami, za isti cilj so se borili vsi narodi sveta proti fašistični trozvezi in proti njenim satelitom.

V tej borbi so jugoslovanski narodi doprinesli ogromne žrtve. Množični pojavi največjega junaštva partizanov, talcev, aretirancev so dokaz, da so cilji narodno-osvobodilne borbe prodrli v zavest slehernega jugoslavana, da se je vsakdo zavedal, da s svojim junaštvom ne brani le lastnega življenja, temveč da se bori za splošno človečanske ideale svobode in miru. In za vsakega jugoslovanskega borca proti fašizmu je bilo samoobsebi umevno, da predstavlja zmaga teh načel osvoboditev vseh Jugoslovancev, njihovo združitev v skupni domovini.

Se najbolj živo so se tega zavedali oni Slovenci, katerih suženjstvo pod fašističnim nasiljem ni pričelo z letom 1941, temveč je trajalo že od prve svetovne vojne. Zato ni primorsko ljudstvo pomišljalo niti pred najtežjimi žrtvami.

Toda, ko je bil fašizem premagan, ko je nastopil čas uresničenja idealov miru in svobode, je prišlo na dan, da ni bila borba proti fašizmu za vse države istovetna z borbo za enakopravnost in samoodločbo narodov, temveč, da so bile za nekatere države ti pojmi res samo sredstvo za mobilizacijo lastnih in tujih državljancev v borbi proti njihovem nevarnemu imperialističnemu tekmeču. To so jugoslovanski narodi, najbolj boleče pa mi, občutili tedaj, ko smo s pariške konference zvedeli, da naše meje niso tam, kjer prebivajo Slovenci, tam, odkoder smo pognali okupatorja, temveč tam, kjer jih bo začrtal nasilni imperializem. Tako so pričeli padati predlogi za razmejitev črte, od katerih je bila ena bolj krivična od druge. Glasovanje avstralskih in brazilskih delegatov o našem življenju je spremljalo rožljanje z atomskimi bombami, ščavarje fašistov, nasilja C.P., itd.

Vsi dokazi, ki so jih zastopniki Jugoslovancev kot glasniki jugoslovanskega ljudstva prinašali mirovni konferenci so ostali brez odmeva. V vojni tako prijazni zavezniki so postali brezčutni in sovražni. In ko smo se odločno uprli predlagani krivični meji, so pričeli kovati na račun našega odpora svoje podle načrte — nadaljšati stanje premirja, ovirati s tem razvoj in napredek naše države, obdržati del Primorske pod svojo kontrolo in pod nasiljem svoje kreature C.P. ter z vsem tem staviti v nevarnost mir, za katerega so dali življenje milijon jugoslovancev in drugih narodov.

PODPIS MIROVNIH POGODB V PARIZU

NAŠE LJUDSTVO in z nami vsi resnični demokrati italijanske narodnosti bogato na izkušnjah petindvajsetletnega zatiranja bo tudi v novih okoliščinah znalo braniti vse velike pridobitve, ki jih je v času osvobodilne borbe s krvjo doseglo

V ponedeljek, dne 10. februarja, so bile v Luksemburški palači podpisane mirovne pogodbe z Italijo, Romunijo, Madžarsko in Finsko. S podpisom teh mirovni pogodbe je prenehala vojna stanje med temi državami in zavezniki, ki so se borili na strani združenih narodov.

Prva je bila dopoldne podpisana mirovna pogodba z Italijo

Svečanosti podpisovanja pogodbe je predsedoval kot zastopnik Sveta zunanjih ministrov francoski minister Bidault, ki je izrazil zadovoljstvo, da se podpišejo mirovne pogodbe na ozemlju Francije. Mirovno pogodbo z Italijo je prvi podpisal zastopnik Belgije, nato pa v imenu Jugoslavije zunanji minister Stanoje Simić.

popravila in da se bo poleg vseh ostalih predelov odtrgane domovine tudi naše ožje goriško ozemlje združilo v skupni domovini Jugoslaviji.

Ravnokar podpisana pogodba ni iznenadila Goričanov, čeravno je marsikdo že računalo, da bo v zadnjem trenutku prišlo lahko do kakšne senzacionalne rešitve v naš prid. Toda tisti, ki poznajo imperialistične reakcionarne spletke, so ostali na realnih tleh. Trezno misleči Goričani — in teh je pretežna večina — so sprejeli podpis mirovne pogodbe in deklaracijo FLRJ z velikim zaupanjem.

Vsem je predobro znano, da se gospodarske razmere ne morejo uravnovesiti, dokler biva v naši sredi tretja sila. Uverjeni so tudi, da bi se politični in gospodarski položaj še poslabšal, če bi Jugoslavija odklonila podpis pogodbe, kajti to bi šlo le v račun reakcije.

Na nas samih je sedaj, da utrdimo naše demokratične pozicije, da vstavimo vse naše sile in moči, da bo med obema narodoma zavladalo pošteno in iskreno sožitje na osnovi enakopravnosti in spoštovanja pridobitev antifa-

šistične borbe, za red in mir na tem ozemlju.

Naše ljudstvo — in z nami vsi resnični demokrati italijanske narodnosti — bogato na izkušnjah petindvajsetletnega zatiranja bo tudi v novih okoliščinah znalo braniti vse velike pridobitve, ki jih je v času osvobodilne borbe s krvjo doseglo.

Krivična razmejitev je postavila mesto Gorico v nič kaj zavidljiv položaj; lahko rečemo, da je ta »rešitev« zapisala Gorico v počasno hiranje, ki bo končalo z gospodarskim propadom mesta. Trezno misleči goriški meščani in v prvi vrsti trgovci se tega dobro zavedajo in se že sedaj zaskrbjeno sprašujejo, kaj bo za nekaj let.

Po taki absurdni razmejitvi bo na Goriškem nujno moralo priti do novega gospodarskega, kulturnega in političnega središča. Nastala bo »nova Gorica« tik za staro Gorico in ta bo še večja in lepša ter bo v ponos še poznejšim rodovom. Niti od daleč ne dvomimo, da bo naše ljudstvo s pomočjo demokratične Jugoslavije premostilo vse težave in da bo ustvarilo vse pogoje za boljše in srečnejše življenje.

Novi goriški okraj

Na zasedanju, ki se je vršilo dne 12. t. m. v Ajdovščini, so se zbrali odposlanci grgarskega in vipavskega okraja ter zastopniki goriškega okraja. Novi goriški okraj, ki bo največji v Jugoslaviji, je danes že gotovo dejstvo. Odposlanci so bili enotni v tem, da je treba zgraditi novo mesto, ki bo odgovarjalo vsem potrebam goriškega ljudstva. Iz podanih referatov je bila razvidna odločna volja goriškega prebivalstva, ki hoče tudi v bodoče dati ves svoj doprinos za boljše življenje v novi domovini.

Ljudski zastopniki so ostro žigosali krivično razmejitev, ki nam je bila vsiljena in ki je zare-

zala globoko rano v naše narodno telo. Bližnja bodočnost bo pokazala, da je bila ta nemogoča francoska črta res pravi zločin nad požrtvovalnim in miroljubnim goriškim ljudstvom.

Novi ljudski odbor goriškega okraja bo našel popolno razumevanje in zaslombo pri našem ljudstvu. Uverjeno je, da bo novo ustanovljeni odbor dokazal s svojim delom, da je vreden vsega zaupanja in da je sedaj od njegovega dela odvisen napredek in blagostanje.

Predno se je skupščina razšla so bila odposlana pozdravna pisma maršalu Titu in predsedstvu Ljudske republike Slovenije.

POLITIČNI PREGLED

Volitve v Vrhovne sovjete zveznih in avtonomnih republik Sovjetske zveze

Tass poroča iz Moskve, da so bile ta teden volitve v Sovjetski zvezi. Blok komunistov in nepartijcev je izvojeval še eno sijajno zmago. Volivni program je bil skupen vsem narodom Sovjetske zveze delavcem in kmetom, znanstvenikom in vojakom. Ta program je Stalinova politika obnove in razvoja narodnega gospodarstva, politika nadaljnje krepitev vojaške in gospodarske moči Sovjetske zveze, politika dviga kulturne ravni in izboljšanja življenskega položaja sovjetskega ljudstva.

Državljeni Sovjetske zveze so drugič po končani vojni odšli na volitve.

Po dokončnih rezultatih je sodelovalo pri volitvah v Vrhovni sovjet ruske zvezne republike nad 99% volivcev, kajti za blok komunistov in brezstranke je glasovalo 99,29%.

Novi triumf sovjetske demokracije je prispevek k okrepitevi močnih demokratičnih dežel na svetu.

Deklaracija vlade FLRJ

Po podpisu mirovne pogodbe z Italijo je minister za zunanje zadeve Stanoje Simić podal naslednjo deklaracijo vlade FLRJ.

»Vlada FLRJ z obžalovanjem ugotavlja, da pri izdelavi dokončnega besedila mirovne pogodbe z Italijo zahteve in predlogi FLRJ niso bili v zadovoljivi meri upoštevani, čeprav je Svet ministrov za zunanje zadeve štirih velikih sil na svojem zasedanju v New Yorku v osnutku pogodbe, ki je bila sprejeta na pariški konferenci, napravil nekatere pozitivne spremembe.

To se tiče političnih, vojaških in ekonomskih klavzul te mirovne pogodbe, zlasti pa njenih teritorialnih določb, ki jemljejo FLRJ taka jugoslovanska etnična ozemlja, kakor so Kanalska dolina, Beneška Slovenija, področje Gorice, Tržiča, Trsta in severno-zapadne Istre. Na ta način je FLRJ prišla v položaj, da mora podpisati mirovno pogodbo z Italijo, ki krši elementarne nacionalne koristi njenih narodov in s katero so težko prizadeta njihova čustva. Vendar, ko je prisiljena, da podpiše to mirovno pogodbo zaradi trdovratnega nerazumevanja nacionalnih pravic in koristi FLRJ po enem delu naših zaveznikov, in ko je hkrati v globokih skrbeh za usodo našega naroda, ki ostaja izven meja Jugoslavije, poudarja vlada FLRJ, da njeni narodi jemljejo nase to težko žrtev samo zato, ker v sedanjem času nikakor ne bi hoteli prevzeti nase odgovornosti, da ne bi dali svojega deleža za uestavitev miru med narodi.

Hkrati izjavlja vlada FLRJ, da se narodi Jugoslavije s podpisom te mirovne pogodbe ne odrekajo tem ozemljem, ki so etnično njihova, ki pa bodo zaradi te pogodbe ostala izven meja FLRJ, in si tudi še vnaprej pridržuje pravico do teh ozemelj ne glede na morebitne etnične spremembe, ki

Toda preveč očitni so bili njihovi nameni, da bi jim nasedli.

S podpisom krivične mirovne pogodbe je Jugoslavija k milijonom človeških žrtev in mučenih krajev, doprinesla novo, težko žrtev. Toda mir, ki bo s tem dosežen pomeni neslutene uspehe jugoslovanskega ljudstva na gospodarskem polju, pomeni krepitev jugoslovanske države, pomeni krepitev demokratičnih sil Italije, zmago nad ostanki fašiz-

bi nastale v prihodnosti kot posledica tujega gospostva nad njimi.

Mednarodna reakcija je tako rekoč prežala na zadržanje Jugoslavije in na stališče, ki ga bo zavzela. Mirovno pogodbo so podpisale vse države, ki so bile v vojnem stanju, podpisala jo je tudi Jugoslavija. Vsi skriti načrti, vse tajnostne želje mednarodne reakcije so propadle. Resnična miroljubna država, kakor se je Jugoslavija vedno izkazala, ni mogla odkloniti podpisa mirovne pogodbe z Italijo, obenem pa ni mogla demokratična Jugoslavija pristati na krivice, ki jih mirovna pogodba z Italijo prizadeva njenim narodom. Od nacionalnega telesa naše domovine so s pariško pogodbo odtrgana naslednja jugoslovanska etnična ozemlja: Kanalska dolina, Beneška Slovenija, področje Gorice, Tržiča in Trsta ter Severno zapadne Istre.

Nova Jugoslavija ne more pozabiti svojih sinov, ki jih mirovna pogodba žrtvuje dosedanjemu tlačitelju, niti ne more pristati na odtujitev zemlje, ki je stoletja bila naša.

Vsi oni, ki jim je resnični mir podlaga blagostanja in sreče človeštva, bodo razumeli in upoštevali to novo težko žrtev za mir, ki so jo svobodoljubni narodi mlade Jugoslavije prevzeli nase. Demokratična Jugoslavija — zavedajoč se odgovornosti, ki jo je prevzela za ohranitev miru ter demokracije v tem delu Evrope — ni mogla ravnati drugače. Tako je preprečila, da bi se dogodki razvijali tako, kakor bi hoteli sedanja izživčaji mednarodnih napačnosti in sporov.

Čeravno nas je težko prizadela ta krivična odločitev, da nam krvavi srce, ko se spominjamo na borbo za naše pravične meje, vendar smo trdno prepričani, da pride dan, ko se bo ta krivica

zma in šovinizma, pomeni torej ustvarjanje pogojev za odpravo krivic, ki nam jih nalaga mirovna pogodba, pomeni nadaljevanje borbe za to, da se zemlja, ki je sedaj nasilno odrezana od Jugoslavije in kateri se Jugoslavija ne odpoveduje, vendarle osvobodijo in da bo tudi zadnji Slovenec vključen v srečno skupnost jugoslovanskih narodov. Tak mir bo odgovor na nakane imperialistov in vojnih hujskačev.

